

העולם בשמאל והתקנים יותר. פיון שבא יעקב, אחז באמצע הגוף, ונכלל בשני צדדים, צמד העולם ולא היה מתמוטט.

ועם כל זה לא נשתל (נשלם) בשרשיו עד שהוליד שנים עשר שבטים ושבעים נפש, ונשתל (ונשלם) העולם. ועם כל זה לא השתלם עד שקבלו ישראל תורה בהר סיני והוקם המשכן, ואז צמדו העולמות ונשלמו, והתבשמו עליונים ותחתונים.

ביון שהתורה והמשכן הוקמו, רצה הקדוש-ברוך-הוא לפקד החילות של התורה, כמה צבאות הם של התורה, כמה צבאות הם של המשכן. בא ראה, כל דבר שצריך להתישב במקומו, לא מתישב עד שנוצר בפה, ומתמנה עליו. אף פאן - רצה הקדוש-ברוך-הוא לפקד חילות התורה וחילות המשכן, וכלם היו כאחד ולא נפרדים זה מזה, הכל כמו למעלה, שהרי התורה והמשכן לא נפרדים זה מזה, והולכים כאחד.

ומשום זה חילותיהם עולים בחשבון להודע אליהם, פרט לאותם אחרים שאין להם חשבון. ולכן כתוב, וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד. אם באהל מועד, למה במדבר סיני? אלא אחד לתורה ואחד למשכן. וזה וזה - באחד לחדש השני בשנה השנית, והכל אחד, וזה נקרא חדש זיו, רמז לאותו חדש ושנה שמאיר ללבנה, שהרי אז כל העולמות נמצאים בשלמות. לצאתם מארץ מצרים, להודיע שפשיצאו מארץ מצרים, זה היה בחדש הראשון.

רבי יצחק פתח, (תהלים קטו) ה'

פיון דאתא יעקב, אחיד באמצעיתא בגופא, ואתפליל בתרין סטרין, אתקנים עלמא ולא הוה מתמוטט.

ועם כל דא לא אשתיל (ס"א אשתלים) בשרשוי, עד דאוליד תריסר שבטין, ושבעין נפשאן, ואשתיל (ס"א ואשתלים) עלמא. ועם כל דא לא אשתלים, עד דקבילו ישראל אורייתא בטורא דסיני, ואתקם משפנא. פדין אתקיימו עלמין ואשתלימו, ואתבסמו עלאין ותתאין. ביון דאורייתא ומשפנא אתוקמו, בעא קדשא בריה הוא למפקד (דף קי"ז ע"ב) חילוי

דאורייתא, כמה חיילין אינון דאורייתא, כמה חיילין אינון דמשפנא. תא חזי, כל מלה דבעי לאתישבא בדוכתיה, לא מתיישבא עד דאדפר בפומא, ואתמני עלה. אוף הכא, בעא קדשא בריה הוא למפקד חיילין דאורייתא, וחיילין דמשפנא, וכלהו הוו פחד ולא מתפרשי דא מן דא, כלא כגוונא דלעילא, דהא אורייתא ומשפנא לא מתפרשי דא מן דא, ואזלין פחדא.

ובגין פה, חייליהון עאלין בחושפנא לאשתמודעא גבייהו, בר אינון אחרנין דלית לון חשפנא. ובגין פה פתיב, וידבר יי אל משה במדבר סיני באהל מועד. אי באהל מועד, אמאי במדבר סיני. אלא חד לאורייתא וחד למשפנא. והאי והאי, באחד לחדש השני בשנה השנית, וכלא חד, והאי אקרי (מלכים א') חדש זיו רמז לההוא ירחא ושפא דנהיר לסיקרא, דהא כדין עלמין פלהו אשתכחו בשלימו. לצאתם מארץ מצרים, לאשתמודעא דהא כד נפקו ישראל ממצרים, פחדש הראשון הוה.

רבי יצחק פתח, (תהלים קטו) יי זכרנו יברך יברך את בית וגו'. יי זכרנו יברך,